

ДО ИСТОРИЧЕСКИТЕ МЪСТА ВЪ БЪЛГАРИЯ VII ТЪРНОВО

Взехми си сбогомъ отъ Преславъ. Следъ кратко пътуване съ кола стигнахме до станция Крумово. Влакътъ ни понесе по централната линия.

На гарата Горня-Оръховица се прехвърлихме въ другъ влакъ. Едва що потегли той, предъ насъ лъсниха водите на р. Янтра. Полето почна да се закрива. Летѣхме край бърда и предпланини — клонове на Стара-Планина.

При единъ завой като изневиделица се показваха огъръните отъ слънцето кжши на Търново.

Картината е поразителна. Тя пленява очите. Единъ стръменъ бръгъ, по който сѫ накацали една надъ друга бѣли варосани кжши. Долу подъ него се вие Янтра, която шумно носи своите води къмъ полето и Дунава. Близо до рѣката зъе гърлото на тунелъ, презъ който влакътъ се провира, за да мине отъ другата страна на града.

Слизаме отъ влака, Нѣколко минути стоимъ захласнати и не можемъ да се нагледаме на красивата гледка.

Водачътъ ни поведе за града. Заобиколихме единъ стръменъ хълмъ, обрасълъ съ гора. Това е прочутата *Трапезица*. Тамъ сѫ били дворците на българските боляри.

На среща е другъ хълмъ, слабо залъсенъ, опасанъ отъ Янтра, която го стѣга като змия. Това е *Царевецъ*. Тука сѫ били царските дворци и крепостта на града.